

ASSAIG

Una invitació a rellegir les taules de la llei

Fragmenta Editorial reuneix deu assagistes en la nova sèrie «Deu Manaments» dirigida per Anna Punsoda

Àurea Grau Loire
Antropòloga i periodista
agrau@fragmenta.cat
09/11/2023

L'editorial Fragmenta presenta la seva nova col·lecció d'assaig Deu Manaments, dirigida per Anna Punsoda, on ha reunit deu autors per reflexionar al voltant de les grans lleis morals de les religions abrahàmiques: Jordi Graupera, Ignasi Moreta, Maria Garganté, Leticia Asenjo, Bernat Dedéu, Blanca Llum Vidal, David Fernández, Carla Vall i Duran, Joan Burdeus i Maria Sevilla Paris.

Foto de grup a la presentació de la sèrie «Deu Manaments» amb els seus autors

Donant continuïtat a la col·lecció Assaltar la Bíblia i després de l'èxit de Pecats capitals, Fragmenta vol aproximar-se al decàleg amb una mirada contemporània -fonda i actual-sense cap restricció moral i tot responent a les problemàtiques d'avui, lluny de cap confessionalisme. Aquelles deu normes que la comunitat es va donar a si mateixa per regular-se, i que s'han traslladat al món de l'ètica i al món de la llei, no només són normes i lleis, sinó pilars de la nostra cultura i de la nostra sensibilitat. «Vam decidir anar a buscar una persona que pogués parlar bé de cada precepte i considerem que aquests són els deu autors més idonis, esperem la col·lecció que serveixi per parlar dels textos, però sobretot per parlar del nostre món d'avui» explica Punsoda.

Els dos primers títols

Estimaràs Déu sobre totes les coses, de Jordi Graupera (Barcelona, 1981) parteix d'una reflexió al voltant del politeisme i el monoteisme per explicar que l'ànima humana necessita la primera forma religiosa per donar sortida als sentits i la segona per aconseguir la unitat de la ment. L'assaig, a través d'una retrospectiva històrica, exposa la tensió entre ambdues creences i problematitza la victòria del monoteisme «sobre totes les coses». «És un assaig, com se'n publiquen tants a Europa, intentant explicar una cosa difícil de manera que s'entengui el màxim possible per tothom. Considero que és un text molt llegidor i que assenjala una tensió que és universal, és a dir, que està dins de tothom», comenta Graupera.

No prendràs el nom de Déu en va, d'Ignasi Moreta (Barcelona, 1980) analitza com el segon manament fa d'antídoto contra l'extremisme religiós i ens adverteix dels perills inherents a la religió mateixa. Servint-se de la teoria dels actes de la parla, de l'estudi etimològic i de la crítica a algunes manifestacions religioses enverinades -com ara el providencialisme i el radicalisme-, Moreta qüestiona la legitimitat d'atribuir a Déu textos, voluntats o doctrines. «Aquest llibre és fruit de trenta anys de lectures i reflexions, i pretén problematitzar fins a quin punt només una religió que sigui autocrítica, i adverteixi contra el perill d'utilitzar la religió per convèncer la gent de coses que són purament humanes i no tenen res a veure amb la voluntat de Déu, és una religió creïble. I en aquest sentit explorar aquest manament que ens adverteix contra els perills de la mateixa religió em sembla que és un exercici que necessari» explica Moreta.

Presentació de la sèrie «Deu Manaments». D'esquerra a dreta: Ignasi Moreta, Anna Punsoda i Jordi Graupera.

Els altres títols de la col·lecció s'aniran incorporant de mica en mica a les prestatgeries fins al març del 2024. Alguns dels autors, en roda de premsa, ens han avançat les tesis dels seus assajos. Santificaràs les festes, de Maria Garganté aborda «la dialèctica entre el sagrat i el profà a l'hora de celebrar la festa, convido a pensar per què fem festa, què vol dir santificar les festes i per què la festa és necessària per nosaltres i pel sistema». Honraràs pare i mare, de Leticia Asenjo fa «un repàs històric de l'evolució del concepte d'infància i dels infanticidis, no hi ha cap manament que ordeni ser bons pares i fins que no entenguem

que aquí hem de simbolitzar el futur i que tractant bé els nens ens estem tractant bé tots, no estarem creant una societat sana». No mataràs, de Bernat Dedéu, explora «fins a quin punt les comunitats contra el que diuen els contractualistes del s. XVIII que es basa en un acord entre homes i dones iguals, basat bàsicament en uns ideals morals de bondat, es basen en la por o en la prevenció d'aniquilar l'altre». No mentiràs, de Carla Vall i Duran desenvolupa «la tesi central és que més que mentides el que ens trobem són veritats que no es diuen, des d'aquí explico moltes de les experiències que he anat acumulant en via judicial durant aquests anys». No desitjaràs els béns del proïsme, de Maria Sevilla Paris l'ha conceptualitzat en «una reflexió poètica sobre els límits del capital i una reflexió política sobre la poètica dels límits». També trobarem, No cometràs adulteri, de Blanca Llum Vidal, No robaràs, de David Fernández i No tindràs pensaments impurs, de Joan Burdeus.